

Declarația de la Manhattan:

Un strigăt, o chemare a conștiinței creștine

Redactat la 20 octombrie 20, 2009

Publicat la 20 noiembrie , 2009

Prefață

De 2000 de ani încoace, creștinii sunt moștenitori în proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu, căutători de dreptate în societate, opozanți ai tiraniei, cei care au milă de săraci, de cei asupriți și de cei care suferă.

În timp ce recunoaștem pe bună dreptate imperfecțiunile și defectele instituțiilor și comunităților creștine în toate veacurile, pretindem moștenirea acelor creștini care au apărat vieți nevinovate prin salvarea copiilor ignorați, aruncați la movilele de gunoi în țările Romane și care au demascat public sancționarea omorului de copii în cadrul Imperiului. Îi comemorăm cu reverență pe acei creștini care și-au sacrificat viețile, prin faptul că au rămas în țările Imperiului să slujească bolnavii și pe cei care mureau de boli incurabile, creștini bravi care mai degrabă au ales să moară în colisee, decât să se lepede de Dumnezeu. După ce triburile barbare au invadat Europa, mănăstirile Creștine au păstrat atât Biblia, cât și literatura culturii de Vest. Au fost creștini acei care au combătut robia: declarațiile Papale din secolele 16 și 17 au deplâns robia și primele excomunicări, pe oricine care era pe piața sclavilor; Creștinii Evanghelici din Anglia, conduși de către John Wesley și William Wilberforce, au pus capăt vânzării oamenilor ca și robi în țara lor. Creștinii sub conducerea lui Wilberforce au format sute de grupuri, societăți mici pentru a-i ajuta pe săraci, pe întemnițați, și pe copiii înjugați la munci insuportabile.

În Europa, Creștinii au provocat cererile divine ale regilor și treptat au luptat pentru instaurarea legii și a echilibrului puterilor guvernamentale, care au făcut posibilă instaurarea democrației moderne. Și în America, femeile Creștine au luptat cu anticipare în mișcarea pentru drepturi. Mișcările pentru drepturile civile din anii 1950 și 1960 au fost conduse de Creștini care promovau Scripturile și care reprezentau gloria chipului lui Dumnezeu față de fiecare om, fără a ține cont de rasă, religie, vârstă, sau clasă socială. Același devotament față de demnitatea umană i-a condus pe Creștini în ultima decadă să lucreze pentru a pune capăt pedepsei neomenești și anume traficului de ființe umane și a sclaviei sexuale, să aibă grijă de cei infectați de SIDA din Africa și să asiste la promovarea multor drepturi în favoarea oamenilor – de la aprovizionarea cu apă în țările în curs de dezvoltare, până la asigurarea cu locuință a zeci de mii de copii orfani de după război, afectați de ciumă și discriminare de gen.

La fel ca și cei care au trăit înaintea noastră prin credință, Creștinii de azi sunt chemați să proclame Evanghelia harului scump, să protejeze demnitatea intrinsecă a oamenilor și să stea tari pentru valori. Executându-și chemarea, chemarea de a face ucenici, prin a-i sluji pe alții, biserica poate avea o contribuție profundă în prosperarea societății.

Declarația

Noi, în calitate de Creștini Ortodocși, Catolici, și Evanghelici, ne-am adunat în New York, începând cu 28 Septembrie, 2009 să facem următoarea declarație, pe care o semnăm ca și indivizi, nu din numele organizațiilor pe care le reprezentăm, dar vorbind către și din comunitățile noastre. Noi lucrăm împreună în ascultare de unicul Dumnezeu adevărat, Dumnezeuul Triunic, al sfințeniei, dragostei, Căruia în aparținem totalmente, și prin aceasta sunt chemați noi, creștinii din toate veacurile și

națiunile să căutăm binele și să protejăm pe toți cei care îi poartă chipul. Expunem această declarație în lumina adevărului care este adâncit în Sfintele Scripturi, în favoarea omului (care este în sine, din punctul nostru de vedere, darul unui Dumnezeu care dorește doar binele). Chemăm toți oamenii de bună credință, creștini și necreștini, să luăm atitudine serioasă și să reflectăm critic asupra celor anunțate de noi, care ne alăturăm Sf. Apostol Pavel, facem cunoscută această nevoie fiecărui om în fața lui Dumnezeu. În timp ce preocupările Creștinilor includ grija specială față de săraci și vulnerabili, suntem în special îngrijorați că în națiunea noastră în prezent, viețile celor nenăscuți, a celor cu dizabilități, a celor vârstnici sunt foarte serios amenințate; instituția căsătoriei, deja afectată rău de promiscuitate, infidelitate și divorț, este în pericol de a fi redefinită și acomodată ideologiilor la modă; libertatea religiei și a dreptului conștiinței sunt grav amenințate de cei care folosesc instrumente de constrângere ca să oblige persoanele care cred ca să își compromită convingerile adânci.

Din cauza sanctității vieții umane, a valorii căsătoriei, ca și unitate dintre un bărbat și o femeie, și a libertății de conștiință și religie care sunt principii fundamentale ale dreptății și a bunului simț, suntem responsabili din cauza credinței pe care o avem să apărăm aceste valori. În această declarație noi afirmăm: 1) demnitatea profundă, esențială, și egală a fiecărei ființe ca și făptură creată după chipul lui Dumnezeu și având drepturi esențiale, la demnitate și viață; 2) căsătoria ca și uniune conjugală dintre un bărbat și o femeie, stabilită dinainte de Dumnezeu la creare, și pe parcursul istoriei înțeleasă de creștini și necreștini, a fi cea mai importantă instituție a societății și; 3) libertatea religioasă, care este fondată în caracterul lui Dumnezeu, exemplul lui Christos, și libertatea inerentă a demnității drepturilor omului fiind creat după asemănarea lui Dumnezeu.

Noi suntem creștini care ne-am unit împreună în timpuri istorice de diferențe ecclesiale pentru a ne afirma drepturile și mult mai important, să ne facem datoria de a vorbi și apăra aceste adevăruri. Promitem unii altora, că nici o putere omenească, fie ea de ordin politic sau cultural să nu ne poată intimida în a tăcea și a accepta ceea ce nu este în acord cu principiile Bibliei. Este de datoria noastră să proclamăm Evanghelia Domnului și Stăpânului nostru Isus Christos în totalitate, la timp și ne la timp. Să ne ajute Dumnezeu să nu eșuăm în a ne îndeplini această datorie.

Viața

“Dumnezeu a făcut pe om după chipul său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Geneza 1:27

“Eu am venit ca ei să aibă viața, și s-o aibă din belșug.”

John 10:10

Chiar dacă simțământul public se mișcă într-o direcție pro-viață, observăm cu durere că ideologia pro-avort prevalează astăzi în guvernul nostru. Administrația prezentă este condusă de către cei care vor să legalizeze avortul la orice nivel de dezvoltare a fătului și care vor să promoveze avortul la nivel de taxe.

Majoritatea reprezentanților în ambele camere ale Congresului se afirmă pro-avort. Curtea Supremă, a cărei decizii ticăloase în Roe v. Wade din 1973, i-a depravat pe cei nenăscuți de protecție legală, continuă să trateze avortul prin alegere de vot ca și un drept constituțional, deși au fost susținut constituțional restricții limitate cu privire la avort. Președintele susține că el vrea să reducă “nevoia” de avort – un scop plauzibil. Dar tot el a promis să facă avortul mai ușor și mai accesibil prin eliminarea legilor care interzic finanțarea din partea guvernului, cerând perioade de așteptare pentru femeile care vor să facă avort, și

Înștiințarea părinților a căror copii minori vor să facă acest lucru. Eliminarea acestor importante și efective legi pro-viața nu fac altceva decât să sporească semnificativ numărul de avorturi, prin care viețile a foarte mulți copii sunt ucise înainte de a se fi născut. Angajamentul nostru față de sfințenia vieții nu este doar o faptă de loialitate partizană, pentru că noi recunoaștem că în 36 de ani de când Roe v. Wade, a ales oficiali și angajați pentru ambele partide politice majore au dat complicitate sancțiune legală, fapt la care Pope John Paul al II l-a descris ca și “cultura morții”. Cerem cu rugămintă tuturor oficialilor țării noastre, aleși și numiți în funcții, să protejeze și să slujească fiecare membru al societății noastre, inclusiv și cei mai marginalizați, a căror voce nu se face auzită printre noi. O cultură a vieții inevitabil scade din prețul vieții, în toate stadii și condițiile ei, prin promovarea concepției că viețile imperfecte, imature sau neconvenabile societății sunt gunoi. Așa cum a fost prognozat de multe persoane antecunoscătoare, că ieftinirea valorii vieții care a început cu avortul, deja s-a metastaziat. De exemplu, cercetarea cu privire la distrugerea embrionului uman și finanțarea lui publică sunt promovate în numele științei și în scopurile de dezvoltare a tratamentelor și remediilor diferitor boli și răni. Președintele și mulți reprezentanți ai Congresului favorizează expansiunea cercetărilor embrionului, în a include finanțarea taxelor a așa numitei “clonări terapeutice”. Aceasta ar rezulta în industria de producere în masă a embrionilor umani, pentru a fi uciși în scopul producerii celulelor și țesuturilor după modelul genetic. La celălalt capăt al vieții, o mișcare semnificativ crescândă care promovează sineuciderea încurajată și eutanasia “voluntară” amenință viețile vârstnicilor neajutorați și a oamenilor cu dizabilități. Noțiunile lui Eugenii, cum ar fi doctrina lebensunwertes Leben (“viața nu merită s-o trăiești”) au fost prima dată înaintate în anii 1920 de către intelectualii din saloanele de elită ale Americii și Europei. Fiind îngropați cu ticăloșie după anii de oroare '20, ei se întorceau din

morminte. Unica deosebire este că acum doctrinele eugenice sunt mascate cu limbajul “libertății”, al “autonomiei” și al “alegerii”.

Noi vom fi uniți și neobosiți în eforturile noastre în a reîntoarce licența care permite abandonarea celor nenăscuți prin avort. Noi vom lucra, așa cum am mai făcut-o și mai înainte, să aducem ajutor, mângâiere, și să ne îngrijim de femeile însărcinate neajutorate, a celor victimizate de avort, chiar dacă suntem fermi împotriva noțiunii corupte și degradante cum că ar fi în interesul bun al femeilor să îșiucidă copiii nenăscuți. Mesajul nostru este și va fi mereu același, că răspunsul adevărat, uman și cu adevărat creștin la problema sarcinii, este pentru noi toți ca să iubim și să îngrijim atât mama, cât și copilul. Un creștin martor la toate aceste lucruri va cere cu insistență celor cărora li s-a încredințat temporar puterea să îi protejeze pe cei neajutorați și vulnerabili de atacuri violente, făcând acest lucru fără favoritism, parțialitate, sau discriminare. Biblia ne poruncește, ne îndrumă să îi apărăm pe cei neajutorați, să vorbim pentru cei care nu pot s-o facă. Astfel, noi vorbim din partea celor nenăscuți, a celor cu dizabilități, și a celor dependenți de ajutor. Ceea ce Biblia spune clar, noi trebuie să facem clar. Noi trebuie să fim gata să protejăm, chiar cu prețul vieții noastre instituția pe care o reprezentăm, viețile fraților și a surorilor noastre la orice etapă și condiție de dezvoltare. Neliniștea noastră nu se limitează doar la națiunea noastră. Pe tot globul suntem martori a cazuri de genocid și “curățare etnică”, eșecul de a-i ajuta pe cei care suferă, ca și victime inocente ale războiului, neglijarea și abuzul copiilor, exploatarea muncitorilor vulnerabili, traficul sexual a fetelor și femeilor, abandonarea celor vârstnici, opresarea și discriminarea rasială, persecutarea creștinilor de orice credință și eșecul de a face pași concreți în stoparea bolilor care pot fi prevenite, precum SIDA. Noi vedem aceste simulacre curgând

din același simț al pierderii de demnitate a ființei umane și a sanctității vieții umane care derivă în industria avortului și în mișcări care încurajează sineuciderea, eutanasia și clonarea umană pentru cercetări biomedicale. Responsabilitatea noastră deci este, așa cum ar trebui să fie, o etică cu adevărat consistentă de dragoste și viață pentru întreaga omenire.

Căsătoria

Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.” De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup. Geneza 2:23-24.

Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos și despre Biserică). Încolo, fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat. Efeseni 5:32-33

În Scriptură, crearea bărbatului și a femeii și unirea lor într-un singur trup ca soț și soție, este cea mai mare realizare din creația lui Dumnezeu. Bărbatul și femeia uniți ca parteneri dau slavă prin faptul că sunt parteneri cu însuși Dumnezeu pentru a da viață și crește copiii. Deci, căsătoria este prima instituție a societății prin care își are originea oricare instituție umană. În tradiția creștină ne referim la căsătorie ca și ”căsătorie sfântă” ce demonstrează că este o constituire predestinată de Dumnezeu și binecuvântată de Hristos prin faptul că a participat la nunta din Cana Galileei. În Biblie, Dumnezeu însuși binecuvântează și stăpânește căsătoria considerând-o primordială.

Marea experiență umană ne confirmă că căsătoria este originea și cel mai important așezământ pentru menținerea sănătății, educației și bunăstării tuturor oamenilor dintr-o

societate. Acolo unde căsătoria este onorată și unde există o cultură ce susține căsătoria, fiecare beneficiază – în primul rând partenerii, copiii lor, comunitatea și societatea din care fac parte. Însă acolo unde cultura ce nu susține căsătoria, atunci diverse patologii sociale încep foarte rapid să se manifestă. Din nefericire, pe parcursul lucrării am menționat despre o eroziune gravă a căsătoriei din țara noastră ale câtorva decenii din trecut. Probabil că cel mai strigător și alarmant este rata nașterilor copiilor în afara căsătoriei. Cu mai puțin de 5 ani în urmă rata nașterilor copiilor în afara căsătoriei era 5%. Astăzi numărul lor este mai mult de 40 %. Societate noastră și anume, cea mai săracă și vulnerabilă latură, unde numărul copiilor născuți în afara căsătoriei este mult mai mare chiar și de cât media națională, plătește un preț imens ajungând să fie o latură a societății cu dependentă de delicvență, abuzul de droguri, crimă, detenție, lipsa de speranță și disperare. Un alte indicator larg întâlnit sunt relațiile sexuale în afara căsătoriei și numărul extrem de mare a divorțurilor. Mărturisim cu părere de rău că comunitatea creștină prea des și scandalos a dat greș în ce privește susținerea căsătoriei și de a arăta un exemplu întregii lumi despre adevăratul sens al căsătoriei.

În măsura în care prea repede am îmbrățișat cultura divorțului și am rămas tăcuți în ce privește practicile sociale ce subminează demnitatea căsătoriei, ne pocăim și chemăm pe toți creștinii să facă la fel.

Pentru a consolida familiile, noi trebuie să stopăm promiscuitatea și infidelitatea ce par a fi fascinante și să restabilim între semenii noștri un sens al adevăratei frumuseți, misterul și sfințenia dragostei căsătoriei credincioase. Noi trebuie să corectăm politicile guvernamentale rău sfătuite, care contribuie la slăbirea instituției familiei, inclusiv ideea discreditată a divorțului unilateral. Noi trebuie să lucrăm în domeniul legal, cultural și religios pentru a implanta în tânăra generație o înțelegere solidă despre ce este căsătoria, care sunt

cerințele ei și care este valoarea angajamentului și sacrificiului pe care îl fac partenerii credincioși.

Impulsul de a redefini căsătoria în schimbul recunoașterii relațiilor sexuale între persoane de același sex și multiplele relații dintre parteneri, este mai degrabă un simptom, decât un motiv al eroziunii culturii căsătoriei. Ea reflectă pierderea înțelegerii sensului adevărat al căsătoriei ca fiind unul întrupat în legea civilă și religioasă și în tradiția filozofică care a contribuit la modelarea legii. În afară de aceasta, este de așteptat ca impulsului acestuia să i se împotrivescă, totuși de a renunța la el ar însemna abandonarea posibilității de a restabili înțelegerea corectă a căsătoriei prin care putem reconstrui o cultură sănătoasă ce susține căsătoria. Aceasta ar opri ideea faptului precum că, căsătoria este doar romantism și alte plăceri mature, dar nu și ideea procreării, caracterului unic și valoarea faptelor și relațiilor dintre cei doi. În relația dintre soți și creșterea copiilor (darul lui Dumnezeu- sunt roada dragostei conjugale a părinților lor), noi descoperim profunzimea scopului și beneficiilor legământului căsătoriei.

Recunoaștem că sunt unii care sunt predispuși pentru relațiile homosexuale și alții față de alte forme de comportamente imorale. Noi avem milă de cei care sunt predispuși pentru relațiile imorale; îi respectăm ca și ființe umane care au demnitate egală; și plătim tribut bărbaților și femeilor care se luptă, deseori cu o mică asistență, pentru a rezista tentației de a se preda dorințelor greșite, care nu mai puțin decât noi, cad pradă. Noi suntem alături de ei, chiar și atunci când ei se clatină. Noi, nu mai puțin decât ei, suntem păcătoși care am căzut foarte repede în fața intenției lui Dumnezeu pentru viețile noastre. Noi, nu mai puțin decât ei, avem nevoie continuu de răbdarea, dragostea și iertarea lui Dumnezeu.

Noi chemăm întreaga comunitate creștină de a se împotrivi imoralității sexuale, și în același timp să se înfrâneze de la condamnarea disprețuitoare a celor care cad pradă acestor practici imorale. Respingerea păcatului, niciodată nu ar trebui să devină respingerea păcătoșilor. Pentru că fiecare păcătos, indiferent de păcatele sale, este iubit de Dumnezeu, care nu caută distrugerea noastră, ci mai degrabă

transformarea inimilor noastre. Isus îi cheamă pe toți cei care s-au abătut de la calea purității pentru "o cale mult mai excelentă". Noi ca și ucenici ai Lui, cu dragoste vom ajuta pe oricine care aude chemarea și dorește să răspundă la ea. Recunoaștem că sunt oameni ce nu sunt decord cu noi, cu învățătura Bibliei și a tradiției creștine, față de moralitatea sexuală și natura căsătoriei. Unii, care se implică în relațiile homosexuale și cele poliamoroase fără îndoială acordă atenție unirii lor ca fiind una cu adevărat conjugală. Ei totuși dau greș în a înțelege că căsătoria este posibilă doar prin relația sexuală dintre un bărbat și o femeie. Relația sexuală dintre soț și soție îi unește biologic ca și unitate reproductivă. Aceasta se întâmplă pentru că corpul unei persoane nu este un instrument extrinsec simplu, dar într-adevăr parte din realitatea personală a ființei umane. Ființele umane nu sunt doar centre de cunoștință sau emoții, sau minte, sau intelect ce se află în corpuri personale. O persoană este o unitate dinamică a corpului, minții și a sufletului.

Căsătoria este ceea ce un bărbat și o femeie întemeiază atunci când, renunță la toți ceilalți și promit printr-un angajament pe viață, că vor împărtăși împreună orice domeniu al vieții - biologic, emoțional, rațional, spiritual - într-un angajament care este sigilat, completat și actualizat prin relația sexuală bazată pe dragoste, prin care partenerii devin un singur trup, nu doar într-un sens metaforic, dar prin îndeplinirea împreună a condițiilor comportamentului procreației. Iată de ce în tradiția creștină, și istoric în legea vestică, căsătoriile desăvârșite nu sunt indisolubile sau anulabile când există sterilitate, cu toate că relația conjugală este modelată și structurată prin orientarea proprie pentru procreație. Noi suntem conștienți că mulți din semenii noștri, inclusiv și unii creștini, care cred că definiția istorică a căsătoriei ca și uniune dintre un bărbat și o femeie este o negare a egalității și drepturilor civile. Ei se întrebă cum ar putea replica argumentului care declară că nici o pagubă nu s-ar atinge de ei sau de oricine, dacă legea comunității ar acorda la doi bărbați și la două femei care trăiesc împreună sexual statutul de "căsătoriți". Nu ar afecta aceeași căsătoria lor mai presus de

toate? În orice caz, argumentul că legile ce determină un tip de căsătorie nu va afecta celălalt tip nu este valabil.

Adevărul este că căsătoria nu este ceva abstract sau netru pentru care legea ar putea face pe plac celor ce au putere și celor influențabili. Nimeni nu are dreptul să fie implicat într-o relație sexuală în afara căsătoriei pe care să o declare că ar fi căsătorie. Căsătoria este o realitate obiectivă – o uniune prin bună înțelegere a soțului și soției – și care este de datoria legii să o recunoască și să o susțină, pentru dreptatea și binele public. Dar dacă nu se face așa atunci, ar loc stricăciunea socială. În primul rând este pusă în pericol libertatea religiei a celor pentru care aceasta este un lucru de conștiință. În al doilea rând, sunt abuzate drepturile părinților și viața familială. În al treilea rând este afectat binele societății civile, atunci când însăși legea devine un instrument de deteriorare a termenul căsătoriei. Cu părere de rău astăzi nu se promovează căsătoria prea mult. Dar ar trebui să începem cu un spirit critic de a face reforme în legea noastră, și mai mult, pentru a redefini în așa mod în cât să implantăm în legislație adevărata definiție a căsătoriei. Ne angajăm să lucrăm neîncetat pentru a menține în definiția legală a căsătoriei termenul "unirea între un bărbat și o femeie" și de a readuce cultura căsătoriei. Am putea noi oare creștinii să procedăm altfel? Biblia ne spune că căsătoria este o parte importantă din legământul creației lui Dumnezeu. Îndrădează, unirea dintre soț și soție oglindește legătura dintre Hristos și biserica Sa. Și așa după cum Hristos din dragostea Sa s-a dat pe Sine pentru biserică printr-o jertfă desăvârșită, și nouă ni se cere ca să facem orice fel de sacrificii pentru a apăra această comoară de neprețuit cum este căsătoria.

Libertatea Religioasă

Isaia 61:1 „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M'a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M'a trimes să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea;

„Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!” Matei 22:21

Lupta pentru libertatea religioasă de-a lungul secolelor a fost lungă și grea, dar nu este o idee nouă sau un eveniment

recent. Esența libertății își are temelia în însuși caracterul lui Dumnezeu, Dumnezeul care este cel mai bine cunoscut în viața și lucrarea lui Isus Hristos. Determinați să-L urmeze pe Isus, credincioși în viață și în moarte, primii creștini au recurs la modul în care a avut loc întruparea: „A trimis Dumnezeu pe Hristos, după cum unii presupun, ca pe un tiran care seamănă teroare și teama? Nu, ci în blîndețe și smerenie, pentru că constrîngerea nu este atributul lui Dumnezeu. Astfel, dreptul la libertatea religioasă își are fundamentul în exemplul lui Hristos Însuși și în însăși demnitatea persoanei umane create după chipul lui Dumnezeu-o demnitate, cum fondatorii noștri au numit-o, inerente fiecărei ființe umane, și poate fi cunoscut de toți, în exercitare a dreptului motiv.

Creștinii mărturisesc că numai Dumnezeu este Domnul conștiinței. Imunitatea de coerciție religioasă este piatra de temelie a unei conștiințe fără restricții. Nimeni n-ar trebui să fie impus să îmbrățișeze orice religie împotriva voinței, nici cei credincioși să fie opriți de a se închina lui Dumnezeu după cum le dictează conștiința sau să-și exprime deschis și public convingerile religioase din adîncul inimii. Ce este valabil pentru indivizi este adevărat și pentru comunități religioase.

Este o ironie că cei care astăzi pretind de a avea dreptul să omoare pe cei nenăscuți, în vîstră sau bolnavi și deasemenea dreptul de a se angaja în practicarea imoralității, și chiar de a avea relații integrate în jurul acestor practice să fie recunoscuți de lege – aceste personae afirmă că aceste “drepturi” sunt foarte des avangarda celor care calcă în picioare libertatea altora de ași exprima angajamentul religios și moral față de sanctitatea vieții și demnitatea căsniciei ca fiind unirea conjugal a soțului și soției.

Noi vedem aceasta, de exemplu, în efortul de a slăbi sau elimina clauzele conștiinței, și ca urmare de a constrînge instituțiile pro-viață (inclusive spitalele și clinicile religioase

afiliate) și medicii pro-viață, chirurgic, asistente și alți profesioniști din domeniul îngrijirii sănătății, de a pronunța pentru avort, și în unele cazuri, chiar să facă sau să participe la el. Vedem aceasta în folosirea statuturilor anti-discriminare de a forța instituțiile religioase, afacerile, și furnizorii de servicii de diferite feluri, să se conformeze activităților pe care le consideră adânc imorale sau să iasă din domeniul afacerilor. După impunerea judecătorească cu privire la căsătoriile între persoanele de același sex în Massachusetts, de exemplu, Caritatea Catolică a ales cu multe rezerve de a încheia lucrarea de un secol de plasare a copiilor orfani în familii bune, decât de a se supune mandatului legal de a plasa copiii în casele persoanelor de același sex, ceea ce violează învățătura morală catolică. În New Jersey, după slăbirea schemei cvazi-maritale “uniunea civilă”, o instituție metodistă a fost lipsită de scutirea de impozite, când a refuzat, pe baza convigierilor religioase, de a permite ca în clădirea care le aparținea și în care lucra să fie folosită pentru binecuvântarea uniunilor homosexuale. În Canada și unele națiuni europene, preoțimea creștină a fost persecutată pentru predicarea normelor Biblice împotriva practicii homosexuale. Noile legi crime din ură din America largesc spectrul aceluiași practici aici.

În ultimele decenii, un organism crescând de legi din jurisprudență s-a dezvoltat în paralel cu declinul în respectul pentru valorile religioase în mass-media, academie și de conducere politică, care a generat restricții privind exercitarea liberă a religiei. Noi privim aceasta ca și o dezvoltare rea, nu doar pentru că amenință libertatea individuală garantată oricărei persoane, necâtînd la religia sa, dar și pentru că amenință bunăstarea tuturor și cultura libertății pe care se bazează sistemul republican de guvernămînt. Restricțiile cu privire la libertatea conștiinței și abilitatea de a angaja oameni care împărtășesc aceeași credință sau convingeri morale în instituțiile religioase, de exemplu, subminează viabilitatea

structurilor intermediare ale societății, apărătorul esențial împotriva autorității agresive a statului, rezultând în despotismul moale Tocqueville, de care am fost profetic avertizați. Dezintegrarea societății civile este un preludeu la tiranie.

În calitate de creștini noi luăm foarte serios îndemnul cu privire la respectul și ascultarea față de autorități. Noi credem în lege și în regula legii. Noi recunoaștem datoria de a se supune legilor, fie că ne place acest lucru sau nu, doar dacă legile sunt grav nedrepte sau cer celor care se supun acestor legi să facă ceva nedrept adică immoral. Scopul biblic al legii este să mențină ordinea și justiția și binele comun, dar legile care sunt nedrepte – mai ales cele care impun cetățeni să facă ce este nedrept – subminează binele comun, mai degrabă decât îi slujește.

Dacă să privim la biserica timpurie, creștinii au refuzat să compromită proclamarea Evangheliei. În Faptele Apostolilor 4, Petru și Ioan, au fost siliți să înceteze predicarea. Răspunsul lor a fost: "Judecați voi înșivă, dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu; căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit." De-a lungul secolelor creștinismul a învățat că neascultarea civilă este nu doar permisă, ci uneori necesară. Este mai multă apărare elocventă a drepturilor și obligațiilor ce țin de conștiința religioasă decât cea oferită de Martin Luther King Jr., în "Scrisoarea din închisoarea Birmingham". Scriind dintr-o perspectivă explicit creștină, și citind scriitori creștini ca Augustine sau Aquina, King a învățat că doar legile elevează și înobilează ființa umană, pentru că își au rădăcina în legile morale, ale căror sursă finală este însăși Dumnezeu. Legile nedrepte duc la degradarea ființei umane. Întrucât acestea nu pot pretinde la nici o autoritate dincolo de voința pur umană, ele nu au nici o putere de a se fixa în conștiință. Dorința lui King

de a merge la închisoare, mai degrabă decât să respecte legile nedrepte, a fost exemplară și inspiratoare.

Pentru că noi onorăm justiția și binele comun, nu ne vom conforma cu nici un decret care ar impune instituțiile noastre să participe în avorturi, cercetări embrio-distructive, sinucidere asistată și eutanasiie, sau orice alte acțiuni anti-viață, nici nu ne vom supune nici unei legi care pretinde de a ne forța să binecuvîntăm parteneriate sexual imorale, să le tratăm ca și căsătorii sau echivalentul acestora, sau să ne abținem de a proclama adevărul, după cum îl cunoaștem, despre moralitate și imoralitate, căsătorie și familie. Noi vom da, pe deplin și binevoitor, Cezarului ce este a Cezarului, dar nici într-un caz nu vom da Cezarului ce este a lui Dumnezeu.

Drafting Committee

Robert George Professor, McCormick Professor of Jurisprudence,
Princeton University

Timothy George Professor, Beeson Divinity School, Samford
University

Chuck Colson Copyright 2009 Charles Colson, Robert George,
Timothy George

1 Alexis de Tocqueville, Democracy in America